

ANTI PEST PROTOCOL:

Naast incidenten en/of conflicten kan er ook pestgedrag voorkomen. We maken onderscheid tussen plagen en pesten. Het verschil is heel groot; kinderen die elkaar plagen kunnen elkaar wel aan. Nu eens plaagt de een; dan weer plaagt de ander; een geplaagd kind kan terugplagen en na een tijdje maken ze het weer goed. Ook bestaat plagen voor de gein. Tegen een beetje plagen moet je kunnen: er zijn zelfs leuke en vriendelijke plagerijtjes.

Pesten daarentegen is iets heel anders: pesten is altijd gemeen en ook zo bedoeld. Bij pesten is het ene kind altijd sterker dan het andere. De een wint dus altijd en de ander is altijd de verliezer. Daarnaast gebeurt pesten nooit zomaar een enkel keertje: een kind dat wordt gepest is altijd het mikpunt en daarom is pesten nooit leuk en (zoals gezegd) altijd gemeen. Op school hanteren we bij geconstateerd pestgedrag het volgende protocol waarbij het goed is om vooraf het volgende af te spreken:

1. Iedereen moet weten dat we “de pest aan pesten” hebben.
2. Niemand is een zeurpiet als hij / zij melding maakt van pestgedrag en/of een pestslachtoffer is.
3. De melding zoals bedoeld onder punt 2 mag nooit negatieve gevolgen hebben voor het pestslachtoffer.
4. Het is een gemeenschappelijk probleem: van het slachtoffer en diens ouders / van de pesters en diens ouders / van de school en de schoolleiding e.d.

Als een kind emotioneel verandert; niet meer naar school wil; stil en teruggetrokken wordt (of juist agressief); lichamelijke klachten heeft zonder aanwijsbare oorzaak; kunnen we te maken hebben met pesten. *Dit soort aanwijzingen zullen zich in eerste instantie vooral thuis manifesteren. De rol van u als ouders is in deze fase cruciaal!!!* Zowel de kinderen die gepest worden, als de kinderen die zelf pesten, moeten geholpen worden.

Bij gemeld dan wel geconstateerd pestgedrag worden de volgende stappen ondernomen:

1. Het gepeste kind wordt gehoord: wat is er precies gebeurd/ wie deden dit/ wie waren erbij/ hoe voelde je je toen? (HOOR).
2. De kinderen die gepest hebben, worden vervolgens gehoord – was het echt bedoeld om te pesten of was het een uit de hand gelopen plagerijtje?- (WEDERHOOR).
3. Het gepeste kind vertelt in een derde gesprek aan de pesters hoe het zich hierbij voelde (in het bijzijn en onder leiding van de leerkracht).
4. Vervolgens meldt de leerkracht dat pesten absoluut niet mag (en kan) en vertelt dat dit de laatste waarschuwing was: een volgende keer worden de ouders van de kinderen die pesten hiervan in kennis gesteld. Eventueel kan er een straf worden opgelegd aan de kinderen die gepest hebben.
5. De leerkracht maakt melding van het gebeurde in het LVS onder het tabblad “incidenten” en doet vervolgens verslag bij de ouders van het gepeste kind in een gesprek (telefonisch of persoonlijk) waarin wordt uitgelegd wat er is gebeurd, wat de gevolgde procedure is geweest en welke afspraken er zijn gemaakt.

Gaat het pesten desondanks toch door, dan:

1. Worden de ouders van het gepeste kind hiervan in kennis gesteld.
2. Worden de stappen 2 en 3 zoals hierboven geschreven herhaald, maar nu in een “steviger” gesprek; in het bijzijn en onder leiding van de directeur.
3. Worden de ouders van de kinderen die pesten in een gesprek op de hoogte gesteld van het feit dat hun kind(eren) dit ongewenste gedrag vertonen en wordt hen gewezen op de afspraak dat we pesten onder geen enkele voorwaarde accepteren. Dit neemt de directeur op zich.
4. Ook van deze stappen wordt door de directeur **en** de groepsleerkracht verslag gedaan in het LVS onder het tabblad “incidenten”.
5. Sanctie op dit tweede pestmoment: een week geen pauze voor de kinderen die gepest hebben. Ze krijgen op deze momenten werk in de eigen klas.

Mocht ook dit alles niet baten; dan hebben we te maken met bewust en herhaald pestgedrag zonder de intentie hier enige verbetering in te willen brengen. In dit geval:

I. Gaat de directeur (in het bijzijn van de groepsleerkracht en de kinderen die pesten) in gesprek met de pesters en hun ouders en wordt hen medegedeeld dat de procedure van “toelating, schorsing en verwijdering van leerlingen” in beeld komt als e.e.a. niet per onmiddellijk stopt (voor procedure: zie protocol toelaten en verwijderen leerlingen).

II. Indien het ongewenste pestgedrag niet per onmiddellijk stopt, gaan we daadwerkelijk over tot het in gang zetten van bovengenoemde procedure. Ouders en het bevoegd gezag worden hiervan in kennis gesteld.

“Laten we met elkaar, over elkaar waken, zodat CBS “Sjaloom” een veilige plek is en blijft voor allen die hier onderwijs volgen en geven.